

Den sto - re, hvi - te flokk, å se som
Den sto - re, kvi - te flokk, å sjå som

tu - sen ber - ge full av sne med skog om - kring
tu - sen berg med ny - snø på, med skog om - kring

av pal - me-sving, for tro - nen, - hvem er de?
av pal - me-sving for Gud, kvar er dei frå?

Det er den hel - te - ska - re som fra ver - dens
Det er den kjem - pe - ska - re som ut frå den

sto - re treng - sel kom og har seg todd* i
sto - re treng - sla kom, for dei ved blod* av →

Lam - mets blod til him - lens hel - lig - dom.
Lam - met stod rein - tveg - ne for Guds dom.

Der hol - der de nå kir - ke - gang med
Der held dei no sin kyr - kje - gang med

u - opp - hør - lig ju - bel - klang i hø - ye kor,
ju - bel - song all da - gen lang, med sæ - le ord

hvor Gud han bor blant al - le eng - lers sang.
i en - gle - kor, med hei - lag har - pe - klang.

Bokmål

2 Her gikk de under stor
forakt,
men se dem nå i deres prakt
for tronen stå
med kronen på
i himlens prestedrakt!
Sant er det, i så mangen nød
en tårestrøm på kinnene fløt,
men Gud har dem
straks de kom hjem,
avtørret på sitt skjød.
Fra syd og nord, fra øst og vest
de samles til hans løvsalsfest,
og Lammet selv
ved livets elv
er både vert og gjest.

3 Til lykke, kjempesamling, ja,
nå tusenfold til lykke da,
at du var her
så tro især
og slapp så vel herfra!
Du har foraktet verdens trøst,
så lev da evig vel, og høst
hva du har sådd
med sukk og gråt,
blant tusen englers lyst!
Oppløft din røst, slå palmetakt
og syng av himmelsk kraft og
makt:
Pris være deg
evindeligg,
vår Gud og Lammet, sagt!